

10 Молимъ те за сына моего Снисима, когото родихъ въ окóвы те мой.

11 Който нѣкогда ти бѣше непотрѣбенъ, а сегдѣ и тебе и мене весьма потрѣбенъ, когото ти и прашамъ:

12 Я ты го прѣими, като мое то сердце.

13 Когото азъ искахъ да задържимъ при себе си, да ми послугѣва вмѣстѣ тебе въ окóвы те, (който носимъ) заради благоустроенїе то:

14 Но безъ твоѣ та воля нѣщо не щелъхъ да направимъ, да бы твоѣ то добро (което прѣвишъ) не было ѿ принужденїе, но самопривольно.

15 Защото, негли за това се раздѣли ѿ тебе на малко време, за да го прѣимешъ (послѣ) вѣчнѣ:

16 И не веке като раба, но по много ѿ раба, (сирѣчь) като брата возлюбленна, а найвече мене (возлюбленна). а колко повече тебе и по плоть и по Гдѣа;

17 Ако меймашъ прочее дръгъ, прѣими го като мене.

18 И ако ти е направилъ нѣкоя обѣда, или е дж-

женъ нѣщо, на мене го фани.

19 Изъ Павелъ написахъ това съ моѣ та рѣка, азъ ще (ти) заплаћимъ: да ти не речемъ, зашто и самъ себе ми си дажениъ.

20 Воистиннѣ, брате, дано полчимъ ѿ тебе това што ти се молимъ заради Гдѣа: оупокóй мое то сердце заради Гдѣа.

21 Понѣже се надамъ на твоѣ то послужанїе, написахъ ти това, ако и да знамъ, зашто ще да напредвишъ и по много ѿ това што ти говоримъ.

22 И збѣднѣ съ това приготви ми и мѣсто, понѣже се надамъ, зашто съ ваши те молитвы, ще ме дарѣва Бгъ вамъ.

23 Поздравлява те Бпа-Фрасъ сплѣнникъ мой заради Хрѣта Исуса, Марко, Ярсѣархъ, Димасъ и Лѣка, спомощници те мой.

24 Благодаръ та на-Гдѣа нашегѣ Исуса Хрѣта (да бжде) съ вóшїащъ дхъ. аминь.

† Посланїе то къ Филимонъ къде написано ѿ Римъ чрезъ слдга та мѣ Снисима.